

andbringer i Bestatningsmaaden, som herved indføres for de imaa Brænderiets Vedkommende, ikke medføre Ulemper og udsætte os for Misligheder, som vi maa ønske fjernede fra en saadan Sag. Jeg kunde derfor ønske denne Sag noget nærmere overveiet, inden vi tage Bestemmelser om at gennemføre den. De storpolitiske Hensyn foreligge jo ikke for dette Thing, og vi maa altsaa ønske at faae denne Lov gennemført som Ved af de store Skatteresformer. De foreligge ikke for os og ville rimeligvis ikke komme til at foreligge for os i denne Samling. Sagen maa betragtes i og for sig alene, og fra dette Synspunkt trænger den vistnok til nærmere Overveielse, inden man kan gaa ind paa den.

Lutein: Jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem, der nu havde Ordet, i den Betragtning, at man maa se paa det foreliggende Lovforslag som et Ved af de Bestatningslove, som ere forelagte i Landstinget samtidig hermed. Tvertimod, jeg tror, at den Betragtning, som har gjort sig gjældende oppe i Landstinget, at den foreliggende Lov er anvendelig, jeg vil næsten sige nødvendig, uden Hensyn til de andre Bestatningslove, er den rigtige, idet den nemlig, som det fremgaar af Motiverne, kun tilgæder at stille den mindre Industri paa lige Fod med den større. I det Hele taget arbejder jo den lille Industri under vanskelige Kaar, og jeg tror, at særlig for den Industri, her er Tale om, vil det være meget vanskeligt i Aarenes Løb at holde sig paa Venene; men der er al Anledning for Lovgivningsmagten til i alt Fald ikke at foretage nogen Foranstaltning, der umuliggjør dens Væstaaen. Denne Ytring blev jeg foranlediget til ved det ærede Medlems Udtalelser, men jeg har egentlig bedt om Ordet i Anledning af et enkelt Udtryk her i Loven, som jeg tror ikke er rigtig. Det er Slutningen af § 3. Der staar: „Til Udgifter i den Anledning tælles et Beløb af 10,000 Kroner til Toldbestyrelsens Raadighed.“ Jeg tror ikke, at Rigsdagen har Noget at gjøre med at stille Penge til Toldbestyrelsens Raadighed. Vi bevilge Penge til Regjeringen, til Finansministeren; men jeg tror ikke, det er rigtig at sætte det ind her i Loven, at det er til Toldbestyrelsen. Jeg tror, det er tilstrækkeligt, naar der staar i første Linie af den Paragraf, at „Maalene anstafes og opstilles for Statskassens Regning“; naar det staar der, vil den høitærede Finansminister ikke et eneste Dieblit være i Tvivl om, paa hvad Maade han skal staffe de Midler tilveie, ligesom det ogsaa beror paa ham, ad hvad Veie han vil give dem ud. Hele denne Veiledning i de sidste 2 Vinter

af denne Paragraf tror jeg er stridende mod almindeligt Lovsprog, og jeg skal derfor henstille, at vi lade disse 2 Vinter gaa ud. En anden lille Bemærkning vilde jeg gjerne tillade mig, og det er den, at man synes i Finansministeriet at følge Regler med Hensyn til Interpunktion, som ere ikke ganske lidt afvigende fra de almindelige. Dette berører begge de Lovforslag, vi have haft under Behandling i Dag — baade det foregaaende og dette. I det Lovforslag, som her foreligger, mangler der absolut et Komma i § 1 i anden Linie; der staar: „hvor den i Loven af 1ste April 1887 befalede Spiritusmaaler ikke kan anbringes“, saa maa der absolut et Komma inden den følgende Del af Sætningen. Den ærede Finansminister har mærkeligt nok leberet os netop det Antal Kommaer, som høre til begge disse Love. Det er fuldstændig rigtig, naar man tager et Komma fra den anden Lov og sætter ind i denne. Der findes i Kreditoplagsloven efter Ordene: „Toldbestyrelsen bemyndiges til“ et Komma, som aldeles ikke har Noget der at bestille, og det findes i alle de Exemplarer, jeg har set af Lovforslaget. Kancellen kan maasse nemmest se derved, at man tager Kommaet ud af det ene Lovforslag og sætter det ind paa det rette Sted i det andet; saa have vi den Interpunktion, der er den rette.

Berg: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg har at gjøre. Jeg er som den sidste ærede Taler heller ikke enig i den Antydning, som den første ærede Taler (Tauber) gjorde med Hensyn til Forbindelsen af dette Lovforslag med Bestatningslovene; men iøvrigt glædede det mig at høre det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valokreds (Tauber) udtale, at Sagen dog fortjente at komme under nærmere Overveielse i et Udvalg, inden den endelig vedtages her i Thinget. Jeg er af Princip imod altid, hvor det kan undgaaes, ved Lov at give Bemyndigelse og Tilladelse til Administrationen. Jeg sætter mere Pris paa, at Loven selv indeholder de Regler, hvorefter Administrationen udfører Loven. Vi have nu her i første Paragraf: „Toldbestyrelsen bemyndiges til“ og i anden Paragraf: „Toldbestyrelsen kan fritage“ — den kan altsaa ogsaa lade være. Det er en Form for Lovforslag, som jeg er meget imod, og som først maa være berettiget, naar man ved en omhyggelig Underjøgelse af selve Lovens Gjenstand har overbevist sig om, at det er Lovgivningsmagten med Veiledning af Ministeriets Sagkyndige umuligt at fastsætte de fornødne Regler i selve Loven. Jeg vilde derfor meget gjerne henstille til det ærede eventuelle Ud-